

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Tomáše Foltase a soudců Mgr. Davida Hipšra a Mgr. Lenky Krupičkové v právní věci žalobkyně: **D. N.**, proti žalovanému: **Krajský úřad Jihomoravského kraje**, se sídlem Žerotínovo náměstí 449/3, Brno, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 29. 9. 2021, č. j. 41 A 9/2020 - 59,

t a k t o :

- I. Řízení **se zastavuje**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalobkyni **se vrací** zaplacený soudní poplatek ve výši 5 000 Kč, který bude vyplacen z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Kasační stížností se žalobkyně (dále též „stěžovatelka“) domáhá zrušení v záhlaví uvedeného rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 29. 9. 2021, č. j. 41 A 9/2020 - 59, kterým byla zamítnuta její žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 12. 2019, č. j. JMK 177393/2019, sp. zn. S-JMK 149334/2019/OD/No.

[2] S podáním kasační stížnosti je spojen vznik poplatkové povinnosti [§ 4 odst. 1 písm. d) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále též „zákon o soudních poplatcích“)]. Dle položky č. 19 sazebníku soudních poplatků, který je přílohou uvedeného zákona, je kasační stížnost zpoplatněna částkou 5 000 Kč.

[3] Podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích platí, že nebyl-li poplatek za řízení splatný podáním kasační stížnosti zaplacen, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí v délce alespoň 15 dnů; výjimečně může soud určit lhůtu kratší. Po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví. K zaplacení poplatku po marném uplynutí lhůty se nepřihlíží. Podle § 47 písm. c) s. ř. s. soud řízení usnesením zastaví, stanoví-li tak tento nebo zvláštní zákon.

[4] Podle § 40 odst. 1 věty první s. ř. s. lhůta stanovená tímto zákonem, výzvou nebo rozhodnutím soudu počíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek. Podle odst. 3 věty první téhož ustanovení případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den.

[5] Stěžovatelka při podání kasační stížnosti soudní poplatek nezaplatila. Usnesením ze dne 9. 11. 2021, č. j. 7 As 326/2021 - 14, Nejvyšší správní soud stěžovatelku vyzval k jeho zaplacení ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení tohoto usnesení. Zároveň ji poučil o tom, že nebude-li soudní poplatek za kasační stížnost ve stanovené lhůtě zaplacen, Nejvyšší správní soud řízení o kasační stížnosti zastaví. Toto usnesení bylo stěžovatelce doručeno obálkou typu III v pátek dne 12. 11. 2021 vhozením do domovní schránky (dle § 50 odst. 1 o. s. ř., viz např. rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 3. 12. 2020, č. j. 7 As 140/2020 - 38, ze dne 24. 10. 2019, č. j. 5 As 336/2019 - 20, ze dne 5. 10. 2016, č. j. 9 As 280/2015 - 104, či ze dne 23. 2. 2012, č. j. 4 Ads 16/2012 - 54). Posledním dnem lhůty pro zaplacení soudního poplatku tedy bylo pondělí dne 29. 11. 2021.

[6] Stěžovatelka zaplatila soudní poplatek bezhotovostním převodem na účet Nejvyššího správního soudu. Otázkou, kdy dochází k zaplacení soudního poplatku, je-li poplatek placen bezhotovostně na účet soudu, se Nejvyšší správní soud zabýval v rozsudku ze dne 12. 4. 2012, č. j. 9 Afs 7/2012 - 49, kde vyslovil, že „[z]ákon o soudních poplatcích neobsahuje výslovnou právní úpravu, která by určovala, kdy nastává okamžik splnění poplatkové povinnosti v případech, že se účastník řízení (resp. jeho zástupce) rozhodne uhradit soudní poplatek bezhotovostním převodem prostřednictvím peněžního ústavu. V případě takto zvolené způsobu platby je tedy stěžejním výklad pojmu zaplacen, užitý zákonodárcem při formulaci jednotlivých pravidel obsažených v ustanovení § 9 (tedy nejen v jeho odst. 7) zákona o soudních poplatcích. Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že pojem zaplacen je nutno vykládat ve smyslu hmotněprávním, tj. že povinnost uhradit soudní poplatek je splněna až okamžikem připsání peněžní částky na účet soudu. Až v tomto okamžiku je totiž bez dalšího postavena najiště faktická dispozice soudu s poukázanou částkou a je bez jakýchkoli pochybností potvrzeno, že účastník řízení skutečně soudní poplatek v souladu s pokyny soudu zaplatil. Do doby, než je částka připsána na účet soudu, je nejisté, zda účastník řízení požadovanou částku na účet soudu skutečně odeslal a zda vůbec bude tato částka na účet soudu poukázána. Tento výklad odpovídá významu, který je pojmu zaplacen obecně přisuzován, tj. faktické dispozici příjemce ubrazenou peněžní částkou. Z hlediska včasnosti splnění uvedené povinnosti tedy není rozhodné, kdy účastník částku soudního poplatku ze svého bankovního účtu poukáže (resp. kdy dá pokyn bance k bankovnímu převodu), ale je rozhodný až ten den, kdy je částka skutečně připsána na účet soudu. Dokladem potvrzujícím zaplacení soudního poplatku je v takovém případě tzv. „záznam o složení“, který vyhotovuje účetárna soudu a který je zakládán do soudního spisu.“ S tímto názorem se ztotožnil i Ústavní soud, který odmítl ústavní stížnost směřující proti citovanému rozsudku usnesením ze dne 3. 9. 2012, sp. zn. IV. ÚS 685/12. Obdobně lze poukázat i na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ve věci sp. zn. 7 Afs 327/2017 a následné usnesení Ústavního soudu ze dne 3. 4. 2018, sp. zn. III. ÚS 421/18, usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 3. 12. 2020, č. j. 7 As 140/2020 - 38, ze dne 19. 5. 2021, č. j. 7 Ao 14/2021 - 56, či ze dne 18. 6. 2020, č. j. 5 Afs 159/2020 - 21.

[7] V posuzované věci byl soudní poplatek za kasační stížnost připsán na účet Nejvyššího správního soudu ve středu dne 8. 12. 2021, tj. až po marném uplynutí soudem stanovené lhůty pro zaplacení soudního poplatku. Tato skutečnost vyplývá ze „Záznamu o složení“, založeného ve spisu zdejšího soudu na č. l. 18, který je dokladem o tom, kdy byl soudní poplatek připsán na účet Nejvyššího správního soudu a soud s ním mohl fakticky nakládat.

[8] Stěžovatelka tak nezaplatila soudní poplatek ve lhůtě stanovené Nejvyšším správním soudem, přičemž k zaplacení poplatku po marném uplynutí této lhůty nelze přihlížet (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 12. 2017, č. j. 3 As 321/2017 - 19).

[9] Vzhledem k výše uvedenému Nejvyšší správní soud řízení podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích ve spojení s § 47 písm. c) s. ř. s. zastavil.

pokračování

[10] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti Nejvyšší správní soud rozhodl podle § 60 odst. 3 věty první ve spojení s § 120 s. ř. s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť řízení o kasační stížnosti bylo zastaveno.

[11] Podle § 10 odst. 1 věty první zákona o soudních poplatcích soud vrátí poplatek z účtu soudu, jestliže jej zaplatil ten, kdo k tomu nebyl povinen. Ve smyslu § 9 odst. 8 zákona o soudních poplatcích se nesplněním poplatkové povinnosti ve stanovené lhůtě stal návrh neúčinným a poplatková povinnost zanikla; pozdním zaplacením soudního poplatku tak vznikl přeplatek, který Nejvyšší správní soud vrací (srov. např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 10. 2018, č. j. 7 As 324/2018 - 35 a ze dne 3. 12. 2020, č. j. 7 As 140/2020 - 38).

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 6. ledna 2022

JUDr. Tomáš Foltas
předseda senátu